

Populismus a demagogie – největší nepřítel dobrého zdravotnictví

Viděli jste dnes již řadu grafů a slyšeli slova, která se snaží ukázat cestu českému zdravotnictví, cestu VIZE 2020, cestu ODS. Uvědomme si ale, že se píše rok 2010, v němž právě populismus a demagogie sehrají s největší pravděpodobností největší divadlo od dob sametové revoluce v režii ČSSD.

Nejčerstvější informace o tom, že nejznámější exponent ČSSD přes zdravotnictví náhle radikálně zpochybňuje regulační účinek poplatků ve zdravotnictví, působí jako z jiného světa, možná jiné galaxie. Jen mimozemšťan by totiž mohl zpochybnit prokazatelných pět miliard korun navíc v systému. Mimozemšťanství Dr. Ratha ovšem spočívá především v tom, že ve Vltavě neuplynulo zase tolik vody od doby, kdy po zavedení regulačních poplatků ve zdravotnictví právě kvůli nadužívání péče sám volal! Jen omezený jedinec neví, nebo spíše nechce vědět, že každé pojištění musí mít určitou motivační spoluúčast, jinak se z něj stane, jak jsem se někde dočetl, kolchozní kráva udojená k smrti.

Když se pak stal ministrem zdravotnictví, absolutně zapomněl na dřívější přesvědčení. Jistě, i on pak použil známý bonmot o tom, že jen blbec nemění názory. Jenže to, co v praxi předvedl, znamenalo naprosto asociální přístup k nejpotřebnějším pacientům. Mám na mysli limitaci pro lékaře. Limitaci vypočtenou od stolu. Drahé léky a nákladná vyšetření na omezený příděl pak sice skutečně přinesly jisté úspory, ale zároveň nekonečné problémy pro vážně nemocné. Lékaři měli strach z překročení limitů a následných olbřímích pokut. Čekací doby na operace i na vyšetření se prodloužily. Takzvaně „drazí“ pacienti bloudili od jednoho zdravotnického zařízení ke druhému a marně hledali pomoc. Tento princip více, než cokoli jiného, charakterizuje přístup socialistů k člověku – pacientovi. Řeči o sociálním cítění ale rakovinu nevyлéčí!

O tom, že kvůli lehce léčitelným drobným lapáliím chyběla v systému kapacita pro léčbu skutečně závažných onemocnění, už bylo vyřčeno a napsáno hodně. Jak vidno, je ale neustále potřeba tento fakt připomínat. Připomínat stejně tak četně, jako svého času média napadala ministra Julínka, že za nepopularitu poplatků si může sám, protože nedostatečně marketingově „prodal“ občanům jejich význam. Psala to ve své době přesně ta média, která programově ignorovala všechny propagační materiály vzešlé z ministerstva zdravotnictví, a když se jejich zástupci náhodou dostavili na nějakou z tiskových konferencí, popis a vysvětlení důvodu poplatků pak zabral pouhou jednu třetinu zveřejněného materiálu. Zbytek byl věnován opětovnému zpochybňování principu regulace a opakování toho, že poplatky jsou špatné... Není to tak dávno, co socialisté právě principem odmítání poplatků vyhráli krajské volby. Tím, že nešlo a nemohlo jít o téma v kompetenci krajů, se naprosto dokonale usvědčili, že v míře populismu jsou ochotni jít kamkoli, jen aby dosáhli vítězství. Že se ani příště nebudou stydět naplno lhát a zapírat nos mezi očima, je dnes zcela nasnadě.

Fakt, že těchto 30,- Kč se stane v České republice téměř středobodem vesmíru, málem rozvrátí zemi, z členů ODS udělá „asociální zločince“, se jistě v budoucnosti objeví v učebnicích politologie jako odstrašující příklad české malosti. Máme to tedy nechat být? Zdravotnictví, nemocenskou, důchody a další problémy? Zdroje jsou – je oblíbené rčení ČSSD. Půjčíme si nebo přidusíme ekonomiku vysokými daněmi? To přeci řada voličů, kteří si půjčovali a půjčovali a teď naprosto nechápou, co u nich dělá exekutor, neprokoukne. Říkám jasně NE. Z cesty reformy zdravotnictví nelze ustoupit. Musíme o tom ale být my všichni přesvědčeni, a pak také my všichni přesvědčit o jejich potřebnosti a správnosti většinu ostatních.

MUDr. Pavel Sušický

senátor

místopředseda Výboru pro zdravotní a sociální politiku

vize2020

www.vize2020.cz

www.vize2020.cz